

Strie Strømmer

Et hjerte som mistes i gulvet, knuses mot betongen. Men som likevel fortsetter å slå.

Riv et liv i biter. Kjenn tilværelsen rakne i sømmene. Opplev alt som er kjent og fast flyte ut i en uhåndterlig masse. Flå huden av et menneske, lag for lag inntil du klorer opp de blodige, nakne nervene med kvasse negler.

Forsøk deretter å lappe alt sammen igjen. Samle sammen bit for bit – få det som har blitt sagt til å bli usagt, det tenkte til å bli utenkt. Lukk øynene. Slå av lyset. Prøv å trykke inn en knapp for å spole tiden tilbake.

Men det finnes ingen slik knapp. Bitene er for små, stingene for mange. Og ingenting lar seg reversere. Alltid vil livet tikke videre. Vondt og hardt. Slik kan materien i Ferske Sceners teaterforestilling *Strømmer* oppsummeres. Et hjerte som mistes i gulvet, knuses mot betongen. Men som likevel fortsetter å slå.

Allerede i første scene blir vi presentert for de brutale fakta: Finn Strømmer (Bernt Bjørn) våkner opp en morgen og oppdager at Thea, hans seks år gamle datter, er forsvunnet. Borte fra senga, fra leiligheten – fra Strømmers liv.

En intens, men noe dogmatisk hovedrolleinnehaver tar oss med på farens kamp for å innse tapet. Alle faser fra leting til sorg, via selvransakelse, bebreidelse og fantasier.

For mens tiden går, og avisene med utviklingen av forsvinnings-saken tårner seg opp i bokhyllen, blir Strømmer stadig mer besatt av å finne svar. Hvordan – og hvorfor, kunne dette skje?

Musikken og scenografien er like kaotisk som Strømmers indre. Og understreker enkelt og effektivt stykkets problematikk. Strømmers leting når nye dimensjoner idet datteren plutselig dukker opp. Ikke bare én Thea, men flere – herlig spilt av fem jenter mellom 10 og 12 år. For kommer hun faktisk tilbake? Hva er virkelighet og hva er drøm?

Mens Strømmer strever for å finne svar på sine gåter, blir samtidig publikum utfordret til å søke sine egne. Både i dramatikken og i livet generelt. Ingen steder er svarene lett tilgjengelige. Mye tungt fordøyelig materiale krever iherdig tygging lenge etter at applausen har lagt seg på Verkstedet.

Dette er aldri et dårlig trekk med et teaterstykke, likevel kan det tidvis bli så innfløkt at det er vanskelig å la seg rive med underveis.

I stedet oppleves det innimellom som at handlingen går i sirkel, at toppene blir for få til å gjøre det drivende engasjerende.

Like fullt evner ensemblet kunststykket å beholde nerven og ubehaget hele veien. Blant annet ved hjelp av ledetråder til Theas forsvinning – som elegant og nesten umerkelig flettes inn i handlingen.

Resultat: Et stykke teater du aldri blir kvitt.

Strømmer

- Premiere 22.11.06
- Verkstedet, Kulturhuset i Tromsø
- Av: Tale Næss
- Instruktør: Kristin E. Bjørn
- Med: Bernt Bjørn, Maja Bohne Johnsen, Pernille Dahl Johnsen, Gøran Østerbøl, Tommy Henriksen m.fl.
- Scenograf: Hege Pålsrud
- Musikk: Gaute Barlindhaug

Christine Kristoffersen Hansen, Nordlys, 23.11.2006